

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ (1) مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ (2) لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسَرُّوا النَّخْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تَبْصِرُونَ (3) قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (4) بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ (5) مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ (6) وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (7) وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ (8) ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمِنْ نَسَائِهِمْ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ (9) لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ (10)

el-ENBİYA SURESİ- 21

(Mekke'de inmiştir, 112 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) İnsanların hesaba çekilecekleri (gün) yaklaştı. Hal böyle iken onlar, gaflet içinde yüz çevirdiler.

2) Rablerinden kendilerine ne zaman yeni bir ihtar gelse, onlar bunu, hep alaya alarak dinlerler.

3) Kalpleri hep eğlencede(gaflette),hem o zalimler şu gizli fısıltıyı yaptılar: Bu (Muhammed), sizin gibi bir beşer olmaktan başka nedir ki! Siz şimdi gözünüz göre göre büyüye mi kapılıyorsunuz?

4) (Peygamber) dedi ki: Rabbim, yerde ve gökte (söylenmiş) her sözü bilir. O, hakkıyla işiten ve bilendir.

5) "Hayır, dediler, (bunlar) saçma sapan rüyalar; bilakis onu kendisi uydurmuştur; belki de o, şairdir. (Eğer öyle değilse) bize hemen, öncekilere gönderilenin benzeri bir âyet getirsin."

6) Bunlardan önce helâk ettiğimiz hiçbir belde iman etmemişti; şimdi bunlar mı iman edecekler?

7) Biz, senden önce de, kendilerine vahiy verdiğimiz kişilerden başkasını peygamber olarak göndermedik. Eğer bilmiyorsanız bilenlerden sorunuz.

8) Biz onları (peygamberleri), yemek yemez birer (cansız) ceset olarak yaratmadık. Onlar (bu dünyada) ebedî de değildirler.

9) Sonra onlara (verdiğimiz) sözü yerine getirdik; böylece, hem onları hem de dilediğimiz (başka) kimseleri kurtuluşa erdirdik; müsrifleri de helâk ettik.

10) Andolsun, size içinde sizin için öğüt bulunan bir kitap indirdik. Hâla akıllanmaz mısınız?

أَحْسُوا بِآسَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ
(12) لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا
أُتِرْتُمْ فِيهِ - وَمِمَّا كُنْتُمْ لَعَلَّكُمْ -
تُسْأَلُونَ (13) قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا
ظَالِمِينَ (14) فَمَا رَأَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ
حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ (15)
وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
لَاعِبِينَ (16) لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُوَ
لَتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا قَاعِلِينَ (17)
بَلْ - تَقْذِفُ - بِالْحَقِّ - عَلَيَّ الْبَاطِلُ -
فَيَذْمُوهُ - فَإِذَا هُوَ رَاهِقٌ - وَلَكُمْ - الْوَيْلُ -
مِمَّا تَصِفُونَ (18) وَلَهُ - مَنْ - فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ - وَمَنْ - عِنْدَهُ - لَا
يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ - وَلَا
يَسْتَحْسِرُونَ (19) يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ -
وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ - (20) أَمْ - اتَّخَذُوا
آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ (21) لَوْ
كَانَ - فِيهِمْ آلِهَةٌ - إِلَّا اللَّهُ - لَفَسَدَتَا
فَسُبْحَانَ اللَّهِ - رَبِّ الْعَرْشِ - عَمَّا
يَصِفُونَ (22) لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ -
وَهُمْ - يُسْأَلُونَ (23) أَمْ - اتَّخَذُوا مِنْ -
دُونِهِ آلِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرُ
مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ

11) Zalim olan nice beldeyi kırıp geçirdik; arkasından da nice başka topluluklar vücuda getirdik.

12) Azabımızı hissettiklerinde bir de bakarsın ki oralardan (azap bölgesinden) kaçıyorlar!

13) "Kaçmayın! İçinde bulunduğunuz refaha ve yurtlarınıza dönün! Çünkü size sorular sorulacak!"

14) "Vay başımıza gelenlere! dediler; gerçekten biz zalim insanlarıydık."

15) Biz kendilerini, kuruyup biçilmiş ekine, sönmüş ateşe çevirinceye kadar bu feryatları sürüp gider.

16) Biz, göğü, yeri ve bunlar arasındakileri, oyuncular olarak yaratmadık.

17) Eğer bir eğlence edinmek isteseydik, onu kendi tarafımızdan edinirdik. biz yapanlardan değiliz.

18) Bilakis biz, hakkı bâtılın tepesine bindiririz de o, bâtılın işini bitirir. Bir de bakarsınız ki, bâtıl yok olup gitmiştir. yakıştırdığınız sıfatlardan dolayı yazıklar olsun size!

19) Göklerde ve yerde kimler varsa O'na aittir. O'nun huzurunda bulunanlar, O'na ibadet hususunda kibirlenmezler ve yorulmazlar.

20) Onlar, bıkip usanmaksızın gece gündüz tesbih ederler.

21) Yoksa, yerden birtakım tanrılar edindiler de, onlar mı diriltecekler?

22) Eğer yerde ve gökte Allah'tan başka tanrılar bulunsaydı, yer ve gök, (bunların nizamı) kesinlikle bozulup gitmişti. Demek ki Arş'ın Rabbi olan Allah, onların yakıştırdıkları sıfatlardan münezzehtir.

23) Allah, yaptığından sorumlu tutulamaz; onlar ise sorguya çekileceklerdir.

24) Yoksa O'ndan başka birtakım tanrılar mı edindiler? De ki: Haydi delillerinizi getirin! İşte benimle beraber olanların Kitab'ı ve benden öncekilerin Kitab'ı. Hayır, onların çoğu hakkı bilmezler; bu yüzden de yüz çevirirler.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِي
(25) وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا
 سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ - **(26)** لَا
 يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ
(27) يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
 وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْصِبَ وَهُمْ
 مِنْ حَشِيَّتِهِ مُشْفِقُونَ **(28)** وَمَنْ يَقُلْ
 مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَقَدْ لَكَ تَجْزِيهِ
 جَهَنَّمَ - كَذَلِكَ يَجْزِي الظَّالِمِينَ - **(29)**
 أَوَلَمْ يَرَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا
 فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ
 حَيٍّ - أَفَلَا يُؤْمِنُونَ - **(30)** وَجَعَلْنَا فِي
 الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا
 فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ **(31)**
 وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ
 عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ - **(32)** وَهُوَ الَّذِي
 خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
 كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ **(33)** وَمَا
 جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ
 مِتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ - **(34)** كُلُّ نَفْسٍ
 ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ
 فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ **(35)**

25) Senden önce hiçbir resül göndermedik ki ona: "Benden başka İlâh yoktur; şu halde bana kulluk edin" diye vahyetmiş olmayalım.

26) Rahmân (olan Allah, melekleri) evlât edindi, dediler. Hâşâ! O, bundan münezzehtir. Bilakis (melekler), lütuf ve ihsana mazhar olmuş kullardır.

27) O'ndan (emir almazdan) önce konuşmazlar; onlar, sadece O'nun emri ile hareket ederler.

28) Allah, onların önlerindeki de, arkalarındaki de (yaptıklarını da, yapacaklarını da) bilir. Allah rızasına ulaşmış olanlardan başkasına şefa'at etmezler. Onlar, Allah korkusundan titrerler!

29) Onlardan her kim: "Tanrı O değil, benim!" derse, biz onu cehennemle cezalandırırız. İşte biz, zalimlere böyle ceza veririz!

30) İnkâr edenler, göklerle yer bitişik bir halde iken bizim, onları birbirinden kopardığımızı ve her canlı şeyi sudan yarattığımızı görüp düşünmediler mi? Yine de inanmazlar mı?

31) Onları sarsmasın diye yeryüzünde bir takım dağlar diktik. Orada geniş geniş yollar açtık; ta ki maksatlarına ulaşsınlar.

32) Biz, gökyüzünü korunmuş bir tavan gibi yaptık. Onlar ise, gökyüzünün âyetlerinden yüz çevirirler.

33) O, geceyi, gündüzü, güneşi, ayı... yaratandır. Her biri bir yörüngede yüzmektedirler.

34) Biz, senden önce de hiçbir beşere ebedilik vermedik. Şimdi sen ölürsen, sanki onlar ebedî mi kalacaklar?

35) Her canlı, ölümü tadar. Bir deneme olarak sizi hayırla da, şerle de imtihan ederiz. Ve siz, ancak bize döndürüleceksiniz.

وَإِذَا رَأَوْا آيَاتِ الدِّينِ كَفَرُوا إِنْ يَسْخَرُونَكَ
إِلَّا هُزُؤًا أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُمْ
يَذْكُرُ الرَّحْمَانَ هُمْ كَافِرُونَ (36)
خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأَرِيكُمْ
آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِي (37) وَيَقُولُونَ
مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
(38) لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا
يَكْفُوفُونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ
ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ (39) بَلْ
تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ (40) وَلَقَدْ
أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ
بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ (41) قُلْ مَنْ يَكْلُؤُكُمْ
بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ
عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ (42) أَمْ لَهُمْ
آلِهَةٌ يُمْتِعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ
نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ
(43) بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَبَّتِ
طَائِلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّ تَأْتِي
الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ
الْعَالِيُّونَ (44)

36) (Resûlüm!) Kâfirler seni gördükleri zaman: "Sizin ilâhlarınızı diline dolayan bu mu?" diyerek seni hep alaya alırlar. Halbuki onlar, çok esirgeyici Allah'ın Kitabını inkâr edenlerin ta kendileridir.

37) İnsan, aceleci (bir tabiatta) yaratılmıştır. Size âyetlerimi göstereceğim; benden acele istemeyin.

38) "Eğer, diyorlar, doğru iseniz, ne zaman (gerçekleşecek) bu tehdit?"

39) İnkâr edenler, yüzlerinden ve sırtlarından (saran) ateşi savamayacakları, kendilerine yardım dahi edilmeyeceği zamanı bir bilselerdi!

40) Bilâkis kendilerine o (kıyamet) öyle âni gelir ki, onları şaşırtır. Artık, ne reddedebilirler onu, ne de kendilerine mühlet verilir.

41) Andolsun, senden önceki peygamberlerle de alay edildi; ama onları alaya alanları, o alay konusu ettikleri şey kuşatıverdi.

42) De ki: Allah'a karşı sizi gece gündüz kim koruyacak? Buna rağmen onlar Rablerini anmaktan yüz çevirirler.

43) Yoksa kendilerini bize karşı savunacak birtakım ilâhları mı var? (O ilâh dedikleri şeyler) kendilerine bile yardım edecek güçte değildirler. Onlar bizden de alâka ve destek görmezler.

44) Evet, onları da, atalarını da barındırdık. Nihayet ömür kendilerine (hiç bitmeyecek gibi) uzun geldi. Oysa onlar, bizim gelip (kâfirlere ait) araziye çevresinden eksilteceğimizi görmezler mi? Şu halde, üstün gelen onlar mı?

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ (45) وَلَئِنْ مَسَّنَهُمْ تَفَحُّفٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَا بَوَّلْنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ (46) وَتَصَّعُّ الْمَوَازِينِ - الْقِسْطَ لَيَوْمِ الْقِيَامَةِ - فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِنْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ حَرْدَلٍ آتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ (47) وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ - الْفُرْقَانَ - وَضِيَاءً - وَذِكْرًا لِلْمُتَّقِينَ - (48) لَذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنْ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ - (49) وَهَذَا ذِكْرُ مُبَارَكٍ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ (50) وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ (51) إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ (52) قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ - (53) قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ - (54) قَالُوا أَجِئْنَا بِالْحَقِّ - أَمْ أَنْتَ - مِنْ اللَّاعِبِينَ - (55) قَالَ - بَلْ رَبُّكُمْ - رَبُّ - السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ - الَّذِي قَطَرَهُنَّ - وَأَنَا عَلَى دَلِكُمْ مِنْ - الشَّاهِدِينَ - (56) وَبِاللَّهِ - لَأَكِيدَنَّ - أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ (57)

45) De ki: Ben, sadece, vahiy ile sizi ikaz ediyorum. Fakat, sağır olanlar, ikaz edildikleri zaman bu çağrıyı duymazlar.

46) Andolsun, onlara Rabbinin azabından ufak bir esinti dokunsa, hiç şüphesiz, "Vah bize! Hakikaten biz zalim kimselermişiz!" derler.

47) Biz, kıyamet günü için adalet terazileri kurarız. Artık kimseye, hiçbir şekilde haksızlık edilmez. (Yapılan iş,) bir hardal tanesi kadar dahi olsa, onu (adalet terazisine) getiririz. Hesap gören olarak biz (herkese) yeteriz.

48) Andolsun biz, Musa ve Harun'a, takvâ sahipleri için bir ışık, bir öğüt ve Furkan'ı verdik.

49) (O takvâ sahipleri ki) onlar, görmedikleri halde Rablerine candan saygı gösterirler. Yine onlar, kıyametten korkan kimselerdir.

50) İşte bu (Kur'an) da, bizim indirdiğimiz hayırlı ve faydalı bir öğüttür. Şimdi onu inkâr mı ediyorsunuz?

51) Andolsun ki İbrahim'e daha önceden, doğru yolu bulma imkanı vermiştik ve biz onu bilenlerdik.

52) Hani babasına ve kavmine demişti ki: "İbadet edip durduğunuz bu heykeller de ne oluyor?"

53) "Atalarımızı bunlara ibadet ederken bulduk." De-diler.

54) Dedi ki: "Andolsun siz ve atalarınız apaçık bir sapıklık içindesiniz."

55) "Sen bize gerçeği mi getirdin, yoksa oyun oynayan-lardan mısın?" dediler.

56) Dedi ki: "Hayır, sizin Rabbiniz göklerin ve yerin Rabbidir, onları kendisi yaratmıştır ve ben de buna şa-hitlik edenlerdenim."

57) "Andolsun Allah'a, sizler arkanızı dönüp gittikten sonra, ben sizin putlarınıza muhakkak bir tuzak kuraca-ğım."

51) Andolsun ki Biz İbrahim'e daha önceden, küçükken, din ve dünya hususunda doğru yolu bulma, çeşitli hayırlara ulaşma imkanı vermiştik. Onu Allah'ın birliğini düşünmeye ve delil getirmeye muvaffak kıldık. Biz onun kendisine verdiğimiz peygamberliğe ve üstünlüğe layık, ehil bir kimse olduğunu biliyorduk.

52) Hani bir zamanlar İbrahim babası Azer'e ve müşrik kavmine demişti ki: "İbadet edip durduğunuz, tapındığınız, karşılarında bel büküp eğilmekte olduğunuz bu heykeller, putlar da ne oluyor?"

53) "Atalarımızı bunlara ibadet ederken bulduk, biz de onların yolundan gidiyoruz." dediler.

54) İbrahim dedi ki: "Andolsun siz ve atalarınız o putlara taptığınız için apaçık bir sapıklık içindesiniz. Çünkü onlar cansızdır. Ne yararları, ne zararları olur, ne de sizi duyabilirler."

55) "Sen bize gerçeği mi getirdin, söylediğinde ciddi misin? Yoksa bizimle eğlenip oyun oynayanlardan mısın? Bizimle dalga mı geçiyorsun? Söylediğin bu söz gerçek mi, yoksa şaka mı?" dediler.

56) İbrahim dedi ki: "Hayır, aksine sizin ibadete layık olan Rabbiniz, ilah oldukları iddia edilen bu putlar değil, göklerin ve yerin hiçbir örneğe ihtiyaç duymaksızın yaratıcısı olan Rabbiniz Allah'tır. Ben de şahadeti ile davaları sona erdiren bir şahit gibi, kesin ve açık delillerle Allah'ın birliğine şahitlik edenlerdenim."

57) "Andolsun Allah'a, sizler arkanızı dönüp bayram yerine gittikten sonra, ben sizin putlarınıza muhakkak bir tuzak kuracak ve onlara zarar verme yollarını arayacağım."

فَجَعَلَهُمْ - جُدَادًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ
إِلَيْهِ - يَرْجِعُونَ (58) قَالُوا مَنْ - فَعَلَ
هَذَا بِالْهَيْتَا إِنَّهُ - لَمِنْ - الظَّالِمِينَ (59)
قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ -
إِبْرَاهِيمُ (60) قَالُوا فَأْتُوا بِهِ - عَلَى
أَعْيُنِ النَّاسِ - لَعَلَّهُمْ - يَشْهَدُونَ (61)
قَالُوا أَأَتَتْ - فَقَلْتُ - هَذَا بِالْهَيْتَا
يَا إِبْرَاهِيمُ (62) قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ
هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنَّ - كَانُوا يَنْطِقُونَ -
(63) فَرَجَعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا
إِنَّكُمْ أَنْتُمْ الظَّالِمُونَ (64) ثُمَّ تَكْسُوا
عَلَى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ
يَنْطِقُونَ (65) قَالَ - أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ -
دُونِ - اللَّهِ - مَا لَا يَنْفَعُكُمْ - شَيْئًا وَلَا
يَضُرُّكُمْ (66) أَفَ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ (67) قَالُوا
حَرِّقُوهُ - وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ - إِنْ - كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ - (68) قُلْنَا يَتَارُكُونِي بَرْدًا
وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ (69) وَأَرَادُوا بِهِ
كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمْ - الْأَخْسَرِينَ (70)
وَنَجَّيْنَاهُ - وَلَوْطًا إِلَى الْأَرْضِ - الَّتِي
بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ (71) وَوَهَبْنَا لَهُ
إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ - نَافِلَةً - وَكُلًّا جَعَلْنَا
صَالِحِينَ (72)

58) Derken, ona başvururlar diye büyükleri dışında on-ların hepsini paramparça etti.

59) Dediler ki: “İlahlarımıza bunu kim yaptı? Şüphesiz o zalimlerdendir.”

60) Dediler ki: “Kendisine İbrahim denilen bir gencin bunları diline doladığını işittik.”

61) Dediler ki: “Öyleyse, onu insanların gözü önüne getirin ki ona şahid olsunlar.”

62) Dediler ki: “Ey İbrahim, bunu ilahlarımıza sen mi yaptın?”

63) Dedi ki: “Hayır, bu yapmıştır, bu onların büyükle-ridir; eğer konuşabiliyorsa, siz onlara soruverin.”

64) Kendi vicdanlarına dönerek dediler ki: “Muhakkak asıl zalimler sizlersiniz.”

65) Sonra başaşağı edildiler de: “Sen de çok iyi bilirsin ki bunlar konuşamazlar.”

66) Dedi ki: “O halde, Allah’ı bırakıp da sizlere yararı olmayan ve zararı dokunmayan şeylere mi ibadet ediyorsunuz?”

67) “Yuh size ve Allah’tan başka ibadet ettiklerinize. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?”

68) Dediler ki: “Eğer yapacaksınız, onu yakın ve ilah-larınıza yardımında bulunun.”

69) “Ey ateş, İbrahim’e karşı serin ve selamet ol!” de-dik.

70) Ona bir tuzak kurmak istediler, fakat biz onları da-ha çok hüsrana uğrayanlar kıldık.

71) Onu ve Lut’u kurtarıp içinde, alemler için bereket-lendirdiğimiz yere çıkardık.

72) Ona İshak’ı bağışladık, üstüne de Yakub’u; her bi-rini salihler kıldık.

58) Derken İbrahim, belki ona başvururlar, bu işi kimin yaptığını öğrenirler, putların aciz olduğu ortaya çıkar ve kavminin aleyhine delil olur diye büyükleri dışında putların hepsini balta ile paramparça etti, onları bir kırıntı haline getirdi. Sonra da baltayı büyük putun boynuna astı.

59) Bayramdan döndükten sonra ilahlarına bakıp onlara yapıları gördüklerinde, bunu yaparı araştırıp kınayarak şöyle dediler: “İlahlarımıza bunu kim yaptı? Şüphesiz o zalimlerden biridir. Çok büyük bir suç işlemiştir. Çünkü o, saygı ve hürmete layık olan ilahlara karşı gelmeye cüret etmiştir.”

60) İbrahim’in: “Vallahi, putlarınıza tuzak kuracağım” sözünü işiten şahıs dedi ki: “Biz, kendisine İbrahim denilen bir gencin bunları diline doladığını, onları yerdığını, ayıpladığını ve onlara sövdüğünü işittik. Belki de ilahları parçalayan odur.”

61) Bunun üzerine Nemrut ve kavminin ileri gelenleri dediler ki: “Öyleyse, İbrahim’i insanların, herkesin gözü önüne getirin, onu herkesin gözü önünde sorgulayalım ki, insanlar ona verilecek cezaya şahid olsunlar da bu olaydan ibret alıp bir daha aynı şeyi yapmasınlar.”

62) Nemrut ve kavminin ileri gelenleri İbrahim’i getirip ona dediler ki: “Ey İbrahim, bunu ilahlarımıza sen mi yaptın? İlahlarımıza parçalayan sen misin?”

63) İbrahim onları susturmak ve aleyhlerine delil getirmek amacıyla dedi ki: “Hayır, bilakis onları bu büyük put parçalamıştır. Sizin kendisiyle beraber bu küçük putlara tapmanızda kızdı da onları kırdı. Eğer konuşabiliyorlarsa, bu putlara, kendilerini kimin kıldığını sorun.”

64) Kendi vicdanlarına dönerek olayı düşündüler ve şöyle dediler: “Muhakkak asıl zalimler sizlersiniz. Çünkü siz, konuşamayan bir varlığa ibadet ediyorsunuz.”

65) Sonra bu gerçeği itiraftan vazgeçip, kibir ve taşkınlığa, eski inanç ve tartışmalarına dönerek başaşağı edildiler de ısrar ve inatla dediler ki: “Ey İbrahim! Allah’a yemin ederiz ki, senin de çok iyi bildiğin gibi bu putlar konuşamaz ve cevap veremezler. Onlara sormamızı bizden nasıl istiyorsun?”

66) İbrahim dedi ki: “O halde, Allah’ı bırakıp da sizlere yararı olmayan ve zararı dokunmayan cansız şeylere mi ibadet ediyorsunuz, onlara mı tapıyorsunuz?”

67) “Yuh size ve Allah’tan başka ibadet ettiklerinize. Yaptığınız işin çirkinliğini, bu putların ibadete layık ve münasip olmadığını ve ibadetin ancak Allah’ın hakkı olduğunu anlamıyor musunuz? Hâlâ akıllanmayacak mısınız?”

68) Bu delil karşısında susup da cevap veremez hale geldiklerinde, kaba kuvvete ve işkenceye başvurdular. Dediler ki: “İlahlarınıza yardım etmek ve intikamlarını almak için İbrahim’i ateşe atıp yakın. Siz, gerçekten putların yardımcıları iseniz, böyle yapın.”

69) Biz de dedik ki: “Ey ateş, İbrahim’e karşı serin ve selamet, soğuk ve esenlikli ol!”

70) Nemrut ve kavminin ileri gelenleri, ateşte yakmak suretiyle İbrahim’e bir tuzak kurmak istediler, fakat biz onları insanların en çok hüsrana uğrayanları kıldık. Çünkü Allah’ın peygamberine tuzak kurdular. Allah da tuzaklarını başlarına geçirdi.

71) İbrahim’i ve yeğeni Haran oğlu Lut’u kâfirlerin eziyetlerinin yapıldığı Irak bölgesinden kurtarıp içinde, alemler için nehir ve ağaçlarla bereketlendirdiğimiz, çok peygamberler gönderdiğimiz Şam bölgesine çıkardık.

72) İbrahim Rabbinden çocuk istedikten sonra ihtiyar ve yaşlı olmasına rağmen ona İshak’ı bağışladı, üstüne de o istemediği halde fazladan İshak’ın oğlu Yakub’u verdik; her birini, İbrahim’i, İshak’ı ve Yakub’u salihler, hayırlı ve iyi kıldık.

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فَعَلِ الْخَيْرَاتِ - وَإِقَامَةِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ- (73)
 وَلَوْ طَآءَ آتَيْنَاهُمْ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ إِنَّهُمْ- كَانُوا قَوْمَ- سَوِءٍ قَاسِقِينَ (74)
 وَأَذَلَّيْنَاهُ- فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ- مِنَ- الصَّالِحِينَ (75) وَتُبَّحَّا إِذْ تَادَى مِنْ- قَبْلُ- فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنْ- الْكَرْبِ- الْعَظِيمِ- (76) وَتَصَرَّنَاهُ مِنْ- الْقَوْمِ- الَّذِينَ- كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ- كَانُوا قَوْمَ- سَوِءٍ فَأَعْرِفْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ- (77)
 وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَخْكُمَانِ- فِي- الْحَرْثِ- إِذْ بَقَشْتِ- فِيهِ- عَنَمَ- الْقَوْمِ- وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ- شَاهِدِينَ- (78)
 فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ- دَاوُدَ الْجِبَالَ- يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ- (79)
 وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِنُخْصِنَكُمْ مِنْ بَاسِكُمْ فَهَلْ- أَنْتُمْ شَاكِرُونَ (80)
 وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ- عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ (81)

73) Ve onları, emrimizle doğru yolu gösteren önderler kıldık. Onlara hayırlar yapmayı, namazı dosdoğru kılmayı ve zekâtı vermelerini vahyettik. Onlar yalnızca bize ibadet eden kimselerdi.

74) Lût'a gelince, ona da hüküm (hakimlik, peygamberlik, hükümdarlık) ve ilim verdik; onu, çirkin işler yapmakta olan memleketten kurtardık. Zira onlar (o memleketin halkı), gerçekten fena işler yapan kötü bir kavimdi.

75) Onu (Lût'u) rahmetimizle kabul ettik; çünkü o, sâlihlerden idi.

76) Daha önce Nuh da dua etmiş, biz onun duasını kabul etmiştik. Böylece, kendisini ve (iman eden) yakınlarını büyük sıkıntıdan kurtarmıştık.

77) Onu, âyetlerimizi inkâr eden kavimden koruduk. Gerçekten onlar, fena bir kavim idi; bu yüzden topunu birden (suya) gömdük.

78) Davud ve Süleyman'ı da (an). Bir zaman, bir ekin konusunda hüküm veriyorlardı: bir gurup insanın koyun sürüsü, geceleyin başıboş bir vaziyette bu ekinin içine dağılıp ziyan vermişti. Biz onların hükmünü görüp bilmekte idik.

79) Böylece bunu (bu fetvayı) Süleyman'a biz anlatmıştık. Biz, onların her birine hüküm (hükümdarlık, peygamberlik) ve ilim verdik. Kuşları ve tesbih eden dağları da Davud'a boyun eğdirdik. (Bunları) biz yapmaktayız.

80) Ona, savaş sıkıntılarınızdan sizi koruması için zırh yapmayı öğrettik. Artık şükredecek misiniz?

81) Süleyman'ın emrine de kasırga (gibi esen) rüzgârı verdik; onun emriyle içinde bereketler yarattığımız yere doğru eserdi. Biz herşeyi biliriz.

73) İbrahim'i, İshak'ı ve Yakub'u, emrimizle doğru yolu gösteren, kendilerine uyulan önder ve liderler kıldık. Allah'ın emriyle insanlara dine giden yolu gösterirler. Onlara ilimle ameli birleştirmek için hayırlar yapmayı, namazı rûkun ve şartlarını yerine getirerek huşu içerisinde devamlı kalmalarını ve zekâtı vermelerini vahyettik. Onlar bizi birleyen ve yalnızca samimiyetle bize ibadet eden kimselerdir.

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَن يَغُوصُونَ لَهُ
وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَهُ ذَٰلِكَ
حَافِظِينَ (82) وَأَيُّوبَ إِذْ تَادَىٰ رَبُّهُ
أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ (83) فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا
مَا بِهِ مِنَ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ
مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا عِنْدَنَا وَذَكَرَىٰ
لِلْعَالَمِينَ (84) وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ
وَدَا الْكِفْلَ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ (85)
وَأَذَلَّنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ
الصَّالِحِينَ (86) وَدَا النَّوْنَ إِذْ دَٰهَبَ
مُعَاضِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ
فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّ إِلَٰهَ إِلَّا
أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
الظَّالِمِينَ (87) فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَجَعَلْنَاهُ
مِنَ الْعَمَلِ وَكَذَٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ
(88) وَزَكَرِيَّا إِذْ تَادَىٰ رَبُّهُ رَبِّ لَا
تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ (89)
فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا
لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي
الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا
لَنَا حَاشِعِينَ (90)

82) Şeytanlar arasından da, onun için dalgıçlık eden (ve inciler çıkaran) ve bundan başka işler görenler vardı. Biz onları gözetim altında tutuyorduk.

83) Eyyub'u da (an). Hani Rabbine: "Başıma bu dert geldi. Sen, merhametlilerin en merhametlisin" diye niyaz etmişti.

84) Bunun üzerine biz, tarafımızdan bir rahmet ve kulluk edenler için bir hatıra olmak üzere onun duasını kabul ettik; kendisinde dert ve sıkıntı olarak ne varsa giderdik ve ona aile efradını, ayrıca bunlarla birlikte bir mislini daha verdik.

85) İsmail'i, İdris'i ve Zülkifi de (yâdet). Hepsini de sabreden kimselerdendi.

86) Onları rahmetimize kabul ettik. Onlar hakikaten iyi kimselerdendi.

87) Zünnûn'u da. O öfkeli bir halde geçip gitmişti; bizim kendisini asla sıkıştırmayacağımızı zannetmişti. Nihayet karanlıklar içinde: "Senden başka hiçbir ilah yoktur. Seni tenzih ederim. Gerçekten ben zalimlerden oldum!" diye niyaz etti.

88) Bunun üzerine onun duasını kabul ettik ve onu kederden kurtardık. İşte biz müminleri böyle kurtarıyoruz.

89) Zekeriyâ'yı da (an). Hani o, Rabbine şöyle niyaz etmişti: Rabbim! Beni yalnız bırakma! Sen, vârislerin en hayırlısı, (her şey sonunda senindir).

90) Biz onun da duasını kabul ettik ve ona Yahya'yı verdik; eşini de kendisi için (çocuk doğurmaya) elverişli kıldık. Onlar (bütün bu peygamberler), hayır işlerinde koşuşurlar, umarak ve korkarak bize yalvarırlardı; onlar, bize karşı derin saygı içindeydiler.

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا
 مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً
 لِلْعَالَمِينَ (91) إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً
 وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِي (92)
 وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَهٍ
 رَاجِعُونَ (93) فَمَنْ يَعْمَلْ مِنْ
 الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ
 لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ (94) وَحَرَامٌ
 عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ
 (95) حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ
 وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ (96)
 وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ
 شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا
 قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
 ظَالِمِينَ (97) إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا
 وَارِدُونَ (98) لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ آلَهِ مَا
 وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ (99) لَهُمْ
 فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ
 (100) إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا
 الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ (101)

91) İrzını iffetle korumuş olanı (Meryem'i de an.) Biz ona ruhumuzdan üfledik; onu ve oğlunu cümle âlem için bir ibret kıldık.

92) Hakikaten bu (bütün peygamberler ve onlara iman edenler) bir tek ümmet olarak sizin ümmetinizdir. Ben de sizin Rabbinizim. Öyle ise bana kulluk edin.

93) (İnsanlar) kendi aralarında (din ve devlet) işlerinin birliğini bozdular. Halbuki hepsi bize döneceklerdir.

94) Bu durumda her kim mümin olarak iyi davranışlar yaparsa onun çabasını görmezlikten gelmek olmaz. Zira biz onu yazmaktayız.

95) Helâk ettiğimiz bir belde için artık (yeniden mâmur olmak) imkânsızdır; çünkü onlar geri dönemeyeceklerdir.

96) Nihayet Ye'cüc ve Me'cüc açıldığı ve onlar her tepeden akın ettiği zaman;

97) Ve gerçek vaad (ölüm, kıyamet) yaklaşınca, birden, inkâr edenlerin gözleri donakalır! "Yazıklar olsun bize! (derler), gerçekten biz, bu durumdan habersizmişiz; hatta biz zalim kimselermişiz."

98) Siz ve Allah'ın dışında taptığınız şeyler cehennem yakıtıdır. Siz oraya gireceksiniz.

99) Eğer onlar birer tanrı olsalardı oraya (cehenneme) girmezlerdi. Halbuki hepsi (tapanlar da tapılanlar da) orada ebedî kalacaklardır.

100) Orada onlara inim inim inlemek düşer. Yine onlar orada (hiçbir iyi haber) duymazlar.

101) Tarafımızdan kendilerine güzel âkıbet takdir edilmiş olanlara gelince, işte bunlar cehennemden uzak tutulurlar.

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَتَهَا وَهُمْ فِي مَا
 اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ- (102) لَا
 يَجْزِيُهُمُ الْقَرْعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ
 الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ
 تُوعَدُونَ- (103) يَوْمَ تَطْوِي السَّمَاءَ
 كَطَيِّ السَّجِلِ لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ
 خَلْقِ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ
 (104) وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ
 الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ
 الصَّالِحُونَ (105) إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا
 لِقَوْمٍ عَابِدِينَ- (106) وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا
 رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ (107) قُلْ إِنَّمَا يُوحَى
 إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ
 مُسْلِمُونَ (108) فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ
 آدَبْتُكُمْ عَلَى سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ
 أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ- (109) إِنَّهُ يَعْلَمُ
 الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ-
 (110) وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ
 وَمَتَاعٌ- إِلَهِي جِئ- (111) قَالَ رَبِّ-
 اخْكُم بِالْحَقِّ- وَرَبُّنَا الرَّحْمَانُ
 الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ (112)

102) Bunlar onun uğultusunu duymazlar; gönüllerinin dilediği nimetler içinde ebedî kalırlar.

103) En büyük dehşet dahi onları tasalandırmaz. Melekler kendilerini şöyle karşılar: İşte bu size vâdedilmiş olan (mutlu) gününüzdür.

104) (Düşün o) günü ki, yazılı kâğıtların tomarını dürer gibi göğü toplayıp düreriz. Tıpkı ilk yaratmaya başladığımız gibi onu tekrar o hale getiririz. (Bu,) üzerimize aldığımız bir vaad oldu. Biz, (vâdettiğimizi) yaparız.

105) Andolsun Zikir'den sonra Zebur'da da: "Yeryüzüne iyi kullarım vâris olacaktır" diye yazmıştık.

106) İşte bunda, (bize) kulluk eden bir kavim için bir mesaj vardır.

107) (Resûlüm!) Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.

108) De ki: Bana sadece, sizin ilâhınızın ancak bir tek Allah olduğu vahyedildi. Hâla müslüman olmayacak mısınız?

109) Eğer yüz çevirirlerse de ki: (Bana emrolunanı) hepinize açıkladım. Artık size vâdolunan şey (mahşerde toplanma zamanınız) yakın mı uzak mı, bilmiyorum.

110) Şüphesiz Allah sözün açığını da bilir, gizli tuttuklarınızı da bilir.

111) Bilmiyorum, belki de o (azabın ertelenmesi), sizi denemek ve bir zamana kadar sizi (imkânlardan) faydalandırmak içindir.

112) (Muhammed:) Rabbim! (Onlar hakkında) adaletinle hükmünü ver. Bizim Rabbimiz Rahmân'dır. Sizin anlattıklarınıza karşı yardımı umulandır, dedi.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ
 السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ (1) يَوْمَ تَرَوُنَّهَا
 تَهْلِكُ كُلُّ مَرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ
 وَلَدَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى
 وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ (2) وَمِنَ
 النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
 وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ (3) كَتَبَ
 عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ
 إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ (4) يَا أَيُّهَا النَّاسُ
 إِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا
 خَلَقْنَاكُمْ مِّن ثَرَابٍ ثُمَّ مِّنْ يُطْفَأِ ثُمَّ
 مِّنْ عَلَقَةٍ تَمُّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ
 مُّخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرَّ فِي الْأَرْحَامِ
 مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ
 طِفْلًا ثُمَّ لِّتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنكُمُ
 مَّن يَتَّقِي وَيَتَوَقَّى وَمِنكُمُ مَّن يَرُدُّ
 إِلَىٰ أَرْدَلٍ الْعُمَرُ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ
 عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا
 أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ
 وَأَنبَتَتْ مِنْ كُلِّ رَوْحٍ بَهِيحٍ (5)

el-HACC SURESİ- 22

(Mekke'de inmiştir, 78 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Ey insanlar! Rabbinizden korkun! Çünkü kıyamet vaktinin depremi müthiş bir şeydir!

2) Onu gördüğünüz gün, her emzikli kadın emzirdiği çocuğu unuttur, her gebe kadın çocuğunu düşürür. İnsanları da sarhoş bir halde görürsün. Oysa onlar sarhoş değillerdir; fakat Allah'ın azabı çok dehşetlidir!

3) İnsanlardan, bilgisi olmaksızın Allah hakkında tartışmaya giren ve her inatçı şeytana uyan birtakım kimseler vardır.

4) Onun (şeytan) hakkında şöyle yazılmıştır: Kim onu yoldaş edinirse bilsin ki (şeytan) kendisini sapıtıracak ve alevli ateşin azabına sürükleyecektir.

5) Ey insanlar! Eğer yeniden dirilmekten şüphede iseniz, şunu bilin ki, biz sizi topraktan, sonra nutfeden, sonra alakadan (aşılannmış yumurtadan), sonra uzuvları (önce) belirsiz, (sonra) belirlenmiş canlı et parçasından (uzuvları zamanla oluşan ceninden) yarattık ki size (kudretimizi) gösterelim. Ve dilediğimizi, belirlenmiş bir süreye kadar rahimlerde bekletiriz; sonra sizi bir bebek olarak dışarı çıkarırız. Sonra güçlü çağımıza ulaşmanız için (sizi büyütürüz). İçinizden kimi vefat eder; yine içinizden kimi de ömrün en verimsiz çağına kadar götürülür; ta ki bilen bir kimse olduktan sonra bir şey bilmez hale gelsin. Sen, yeryüzünü de kupkuru ve ölü bir halde görürsün; fakat biz, üzerine yağmur indirdiğimizde o, kıpırdanır, kabarıp ve her çeşitten (veya çiftten) iç açıcı bitkiler verir.

(6) وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا
وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ (7)
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ
عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ (8) تَأْتِي
عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
عَذَابَ الْحَرِيقِ (9) ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ
يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ
(10) وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى
حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ
أَصَابَتْهُ مُصِيبَةٌ قَلْبَهُ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخَسِرَانُ
الْمُضِلُّ (11) يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا
لَا يَنْصُرُهُمْ وَمَا لَا يَنْفَعُهُمْ ذَلِكَ هُوَ
الصَّلَالُ الْبَعِيدُ (12) يَدْعُوا لَمَنْ صَرُّهُ
أَقْرَبُ مِنْ تَفَعُّهِ لِيُفْسِدَ الْمَوَالِي
وَلِيُفْسِدَ الْعَشِيرُ (13) إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ
مَا يُرِيدُ (14) مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنَّهُ لَنْ
يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ
فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهَبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ

6) Çünkü Allah hakkın ta kendisidir; O, ölüleri diriltir; yine O, her şeye hakkıyla kadirdir.

7) Kıyamet vakti de gelecektir; bunda şüphe yoktur. Ve Allah kabirlerdeki kimseleri diriltip kaldıracaktır.

8) İnsanlardan bazıları, bir bilgisi, bir rehberi ve aydınlatıcı bir kitaba dayanmaksızın, Allah hakkında tartışır.

9) Allah yolundan saptırmak için yanını eğip bükerek (kibir ve azamet içinde) Allah hakkında tartışmaya kalkar. Onun için dünyada bir rezillik vardır; kıyamet gününde ise ona yakıcı azabı tattıracağız.

10) İşte bu, önceden yapıp ettiklerin yüzündendir (denilir). Elbette Allah kullarına haksızlık edici değildir.

11) İnsanlardan kimi Allah'a yalnız bir yönden kulluk eder. Şöyle ki: Kendisine bir iyilik dokunursa buna pek memnun olur, bir de musibete uğrarsa çehresi değişir (dinden yüz çevirir). O, dünyasını da, ahiretini de kaybetmiştir. İşte bu, apaçık ziyanın ta kendisidir.

12) O, Allah'ı bırakıp, kendisine ne faydası, ne de zararı dokunacak olan şeylere yalvarır. Bu, (haktan) büsbütün uzak olan sapıklığın ta kendisidir.

13) O, zararı faydasından daha (akla) yakın olan bir varlığa yalvarır. O (yalvardığı), ne kötü bir yardımcı, ne kötü bir dosttur!

14) Muhakkak ki Allah, iman edip iyi davranışlarda bulunan kimseleri, zemininden ırmaklar akan cennetlere kabul eder. Şüphesiz Allah dilediği şeyi yapar.

15) Her kim, Allah'ın, dünya ve ahirette ona asla yardım etmeyeceğini zannetmekte ise, artık o kimse tavana bir ip atsin;; sonra da (ayağını yerden) kessin! Şimdi bu kimse baksın! Acaba, hilesi (bu yaptığı), öfke duyduğu şeyi gerçekten engelleyecek mi?

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ

يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ (16) إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِّينَ وَالنَّصَارَى
وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ
يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (17) أَلَمْ تَرَى
أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ
وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ
الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ
مُكْرَمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ (18)
هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ
فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ
تَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ
(19) يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ
وَالْجُلُودُ (20) وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ
(21) كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ
عَمٍّ أَعِيدُوا فِيهَا وَذُقُوا عَذَابَ
الْحَرِيقِ (22) إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ
أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ
فِيهَا خَيْرٌ (23)

16) İşte böylece biz o Kur'an'ı açık seçik âyetler halinde indirdik. Gerçek şu ki Allah dilediği kimseyi doğru yola sevkeder.

17) Mümin olanlar, yahudi olanlar, sâbiîler, hristiyanlar, mecûsiler ve müşrik olanlara gelince, muhakkak ki Allah, bunlar arasında kıyamet gününde (ayrı ayrı) hükmünü verir. Çünkü Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

18) Görmez misin ki, göklerde olanlar ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanların birçoğu Allah'a secde ediyor; birçoğunun üzerine de azap hak olmuştur. Allah kimi hor ve hakir kılsa, artık onu değerli kılacak bir kimse yoktur. Şüphesiz Allah dilediğini yapar.

19) Şu iki gurup, Rableri hakkında çekişen iki hasımdır: İmdi, inkâr edenler için ateşten bir elbise biçilmiştir. Onların başlarının üstünden kaynar su dökülecektir!

20) Bununla, karınlarının içindeki (organlar) ve derileri eritilecektir!

21) Bir de onlar için demir kamçılar vardır!

22) İzdıraptan dolayı oradan her çıkmak istediklerinde, oraya geri döndürülürler ve: "Tadın bu yakıcı azabı!" (denilir).

23) Muhakkak ki Allah, iman edip iyi davranışlarda bulunanları, zemininden ırmaklar akan cennetlere kabul eder. Bunlar orada altın bileziklerle ve incilerle bezenirler. Orada giyecekleri ise ipektir.

وَهْدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهْدُوا
إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ (24) إِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ
لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِي
وَمَنْ يَرِدْ فِيهِ بِالْهَادِ يَطْلِمُ نُذُقْهُ مِنْ
عَذَابٍ أَلِيمٍ (25) وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ
مَكَانَ الْبَيْتِ أَن لَّا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا
وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ (26) وَأَذِّنْ فِي
النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ
ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ (27)
لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ
اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَى مَا
رَزَقْنَاهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا
وَأَطِيعُوا أَمْرَ النَّاسِ الْفَقِيرِ (28) ثُمَّ
لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُذُورَهُمْ
وَلِيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ (29) ذَلِكَ
وَمَنْ يُعْظَمْ جُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ حَبِيرٌ لَهُ
عِنْدَ رَبِّهِ وَأَجَلْتُ لَكُمْ الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا
يُبْلَى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ
الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ (30)

24) Ve onlar, sözün en güzeline yöneltilmişler, övgüye lâyık olan Allah'ın yoluna iletilmişlerdir.

25) İnkâr edenler, Allah'ın yolundan ve -yerli, taşralı- bütün insanlara eşit (kible veya mâbed) kıldığımız Mescid-i Harâm'dan (insanları) alıkoymaya kalkanlar (şunu bilmeliler ki) kim orada (böyle) zulüm ile haktan sapmak isterse ona acı azaptan tattırırız.

26) Hani biz İbrahim'e Evin yerini tayin etmiş ve şöyle demiştik: "Bana hiçbir şeyi şirk koşma, tavaf edenler, kıyam edenler, rükû ve sucûd edenler için Evimi tertemiz tut."

27) "Ve insanlar arasında hacı ilân et! Gerek yaya, gerekse uzak yollardan gelen yorgun düşmüş develer üstünde sana gelsinler."

28) Kendileri için bir takım yararları şahid olsunlar ve kendilerine rızık olarak verdiği hayvanlar üzerine belli günlerde Allah'ın adını anınsınlar. Artık bunlardan yiyecek ve zorluk çeken yoksulu da doyurun.

29) Sonra kirlerini gidersinler, adaklarını yerlerine ge-tirsinler ve Beyt-i Atik'i tavaf etsinler.

30) Durum böyle. Her kim, Allah'ın emir ve yasaklarına saygı gösterirse, bu, Rabbinin katında kendisi için daha hayırlıdır. Size okunanların dışında kalan hayvanlar size helâl kılındı. O halde, pislikten, putlardan sakının; yalan sözden sakının.

26) Hani bir zamanlar biz İbrahim'e inşa etmesi için Beytullah'ın yerini tayin etmiş ve ilham edip şöyle emretmiştik: "Bana hiçbir şeyi şirk, ortak koşma, Ka'be'yi yalnızca Allah rızası için ve Allah adına yap, tavaf edenler, orada kıyama duranlar, ikamet edenler, kıyam edenler, rükû ve sucûd edenler için Evimi maddi ve manevi her türlü pisliklerden tertemiz tut."

27) "Ve insanlar arasında hacı ilân et! İnsanları, Beytullah'ı hacetmeye davet ederek onlara seslen. Gerek yaya, gerekse uzak yollardan gelen yorgun düşmüş develer üstünde sana gelsinler."

28) Kendileri için dini ve dünyevi bir takım yararları şahid olsunlar ve Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği nimetlere, deve, sığır, koyun, keçi gibi hayvanlardan dolayı şükretmek için bayram günlerinde, Zilhiccenin on gününde, yahut arefe gününden veya kurbanın birinci gününden itibaren teşrik günlerinin sonuna kadar olan günlerde Mekke'ye gönderilen kurbanları ve diğer kurbanlık ve hayvanları keserken üzerine Allah'ın adını anınsınlar. Artık müstehab kurban oldukları takdirde bu kurbanların etlerinden yiyecek ve zorluk çeken, eli darda olan, yoksulluğun zayıf düşürdüğü fakiri de doyurun.

29) Kurbanı kestikten sonra ihramlı iken kendilerine bulaşan kirleri gidersinler. Bu da traş olarak, saçları kısaltarak, saç kirlerini gidererek, bıyık ve tırnaklar kesilerek olur. Allah'a itaat maksadıyla, adadıkları ve kendilerine gerekli kıldıkları adakları yerlerine getirsinler, kurbanları kessinler ve Beyt-i Atik adı da verilen Kabe'nin etrafında ifâda yani ziyaret tavafını yapsınlar.

خُفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ. وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ (31) وَمَنْ يُعْظَمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ. (32) لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ. (33) وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ (34) الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ. (35) وَالْبُذْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ قَاذِرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا الْقَانِعَ. وَالْمُعْتَرَّ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ. (36) لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَى مِنْكُمْ. كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ. وَبَشِّرِ الْمُخْسِرِينَ (37) إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُفْرًا. حَقَّارًا كَفُورًا. (38)

31) Kendisine ortak koşmaksızın Allah'ın hanifleri. Kim Allah'a ortak koşarsa sanki o, gökten düşüp parçalanmış da kendisini kuşlar kapmış, yahut rüzgâr onu uzak bir yere sürüklemiş (bir nesne) gibidir.

32) Durum öyledir. Her kim Allah'ın hükümlerine saygı gösterirse, şüphesiz bu, kalplerin takvâsındandır.

33) Onlarda (kurbanlık hayvanlarda veya hac fiillerinde) sizin için belli bir süreye kadar birtakım yararlar vardır. Sonra bunların varacakları (biteceği) yer, Eski Ev'e (Kâbe'ye) kadardır.

34) Biz, her ümmete -(Kurban kesmeye uygun) hayvan cinsinden kendilerine rızık olarak verdiklerimiz üzerine Allah'ın adını anınlarsa diye- kurban kesmeyi gerekli kıldık. İmdi, İlâhımız, bir tek İlâh'tır. Öyle ise, O'na teslim olun. O ihlâşlı ve mütevazî insanları müjdele!

35) Onlar öyle kimseler ki, Allah anıldığı zaman kalpleri titrer; başlarına gelene sabrederler, namaz kırlarlar ve kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden (Allah için) harcarlar.

36) Biz, büyük baş hayvanları da sizin için Allah'ın (dininin) işaretlerinden (kurban) kıldık. Onlarda sizin için hayır vardır. Şu halde onlar, ayakları üzerine dururken üzerlerine Allah'ın ismini anınız. Yan üstü yere düştüklerinde ise, artık (canı çıktığında) onlardan hem kendiniz yeyin, hem de ihtiyacını gizleyen-gizlemeyen fakirlere yedin. İşte bu hayvanları biz, şükredesiniz diye sizin istifadenize verdik.

37) Onların ne etleri ne de kanları Allah'a ulaşır; fakat O'na sadece sizin takvânız ulaşır. Sizi hidayete erdirdiğinden dolayı Allah'ı büyük tanıyasınız diye O, bu hayvanları böylece sizin istifadenize verdi. Güzel davrananları müjdele!

38) Allah, iman edenleri korur. Şu da muhakkak ki Allah, hain ve nankör olan herkesi sevgisinden mahrum eder.

أَذِينَ لِلدِّينِ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ عَلَىٰ تَصَرُّهِمْ لَقْدِيرٌ (39) الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفُتِنَتِ الْأَرْضُ بِمَا رَحِمَتْ وَلِلَّهِ الْكَرَامَاتُ وَلَئِنْ صُنِيتُ إِلَّا لِلَّهِ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ (40) الَّذِينَ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَنُوا بِمَا وَعَدُوا وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ (41) وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ (42) وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ (43) وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمْلَيْنَا لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْنَاهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ (44) فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبُيْرٌ مُعَطَّلَةٌ وَقَصْرٌ مَشِيدٌ (45) أَقْلَمَ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ (46)

39) Kendileriyle savaşılanlara (müminlere), zulme uğramış olmaları sebebiyle, (savaş konusunda) izin verildi. Şüphesiz ki Allah, onlara yardıma mutlak surette kadirdir.

40) Onlar, başka değil, sırf "Rabbimiz Allah'tır" dedikleri için haksız yere yurtlarından çıkarılmış kimselerdir. Eğer Allah, bir kısım insanları (kötülüklerini) diğer bir kısmı ile defedip önlemeseydi, mutlak surette, içlerinde Allah'ın ismi bol bol anılan manastırlar, kiliseler, havralar ve mescidler yıkılır giderdi. Allah, kendisine (kendi dinine) yardım edenlere muhakkak surette yardım eder. Hiç şüphesiz Allah, güçlüdür, galiptir.

41) Onlar ki, eğer kendilerine yeryüzünde iktidar verirsek namazı kılar, zekâtı verirler, iyiliği emreder ve kötülükten nehyederler. İşlerin sonu Allah'a varır.

42) Eğer onlar seni yalanlıyorlarsa, onlardan önce Nuh'un kavmi, Ad, Semûd yalanladılar.

43) İbrahim'in kavmi ve Lût'un kavmi de.

44) Medyen halkı da yalanladılar. Musa da yalanlanmıştı. İşte ben o kâfirlere süre tanıdım, sonra onları yakaladım. Nasıl oldu benim onları reddim (cezalandırmam)!

45) Nitekim, birçok memleket vardı ki, o memleket (halkı) zulmetmekte iken, biz onları helâk ettik. Şimdi o ülkelerde duvarlar, (çökmüş) tavanların üzerine yıkılmıştır. Nice kullanılmaz hale gelmiş kuyular ve ıssız kalmış ulu saraylar vardır.

46) (Sana karşı çıkanlar) hiç yeryüzünde dolaşmadılar mı? Zira dolaşsalar elbette düşünecek kalpleri ve işitecek kulakları olurdu. Ama gerçek şu ki, gözler kör olmaz; lâkin göğüsler içindeki kalpler kör olur.

43) Aynı şekilde İbrahim'in, Lût'un ve Şuayb'ın kavmi de rasulleri ve Allah'tan getirdikleri hakikatleri yalanlamışlardı.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ

اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ
سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ (47) وَكَأَيِّنْ مِنْ
قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا
وَإِلَيَّ الْمَصِيرُ (48) قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ تَذِيرٌ مُبِينٌ (49) قَالِ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَرِزْقٌ كَرِيمٌ (50) وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي
آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ (51) وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى
الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا
يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (52) لِيَجْعَلَ مَا
يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ
الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ (53)
وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ
مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ
قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (54) وَلَا يَرَالُ
الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ
يَوْمٍ عَقِيمٍ (55)

47) (Resûlüm!) Onlar senden azabın çabuk gelmesini istiyorlar. Allah vâdinden asla dönmez. Muhakkak ki, Rabbinin nezdinde bir gün sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir.

48) Nice ülkeler var ki, zulmedip dururlarken onlara mühlet verdim. Sonunda onları yakaladım. Dönüş yalnız banadır.

49) De ki: Ey insanlar! Ben ancak sizin için apaçık bir uyarıcıyım.

50) İman edip sâlih ameller işleyen kimseler için mağfret ve bol rızık vardır.

51) Ayetlerimiz hakkında (onları tesirsiz kılmak için) birbirlerini geri bırakırcasına yarışanlara gelince, işte bunlar, cehennemliklerdir.

52) (Ey Muhammed!) Biz, senden önce hiçbir resûl ve nebi göndermedik ki, o, bir temennide bulunduğu, şeytan onun dileğine ille de (beşerî arzular) katmaya kalkışmasın. Ne var ki Allah, şeytanın katacağı şeyi iptal eder. Sonra Allah, kendi âyetlerini (lafız ve mana bakımından) sağlam olarak yerleştirir. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

53) (Allah, şeytanın böyle yapmasına müsaade eder ki) kalplerinde hastalık olanlar ve kalpleri katılaştıranlar için, şeytanın kattığı şeyi bir deneme (vesilesi) yapsın. Zalimler, gerçekten (haktan) oldukça uzak bir ayrılık içindedirler.

54) Bir de, kendilerine ilim verilenler., onun (Kur'an'ın) hakikaten Rabbin tarafından gelmiş bir gerçek olduğunu bilsinler de ona inansınlar, bu sayede kalpleri huzur ve tatmine kavuşsun. Şüphesiz ki Allah, iman edenleri, kesinlikle dosdoğru bir yola yöneltir.

55) İnkâr edenler, kendilerine o saat ansızın gelinceye, yahut da (kendileri için hayır yönünden) kısır bir günün azabı gelinceye kadar onun (Kur'an) hakkında hep şüphe içindedirler.

الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ قَالَتِ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتٍ
 النَّعِيمِ (56) وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا قَالُوا لَيْسَ لَكُمُ عَذَابٌ مُهِينٌ (57)
 وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ
 قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا
 حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ
 (58) لَيَذَلَّنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرَوْنَهُ وَإِنَّ
 اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ (59) ذَلِكَ وَمَنْ
 عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ
 عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُؤٌ
 غَفُورٌ (60) ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ
 فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَإِنَّ
 اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ (61) ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ
 هُوَ الْحَقُّ وَأَنْ مَلَّيْدُعُونَ مِنْ دُونِهِ
 هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ
 (62) أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ
 السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً
 إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ (63) لَهُ مَا فِي
 السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ
 لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ (64)

56) O gün, mülk Allah'ındır. İnsanlar arasında hüküm verir. (Bu hüküm gereği) iman edip iyi davranışlarda bulunanlar Na'im cennetlerinin içindedirler.

57) İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

58) Allah yolunda hicret edip sonra öldürülen yahut ölenleri hiç şüphesiz Allah güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Şüphesiz Allah, evet O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

59) Allah onları, herhalde memnun kalacakları bir girilecek yere sokacaktır. Allah, kesinlikle tam bir bilgi sahibidir, halîmdir.

60) İşte böyle. Her kim, kendisine verilen eziyetin dengi ile karşılık verir de, bundan sonra kendisine yine bir tecavüz ve zulüm vaki olursa, emin olmalıdır ki, Allah ona mutlaka yardım edecektir. Hakikaten Allah çok bağışlayıcı ve mağfîret edicidir.

61) Böylece (Allah, haksızlığa uğrayana yardım edecektir ve buna kadirdir). Çünkü Allah, geceyi gündüze katar, gündüzü geceye katar. Şu da muhakkak ki Allah, hakkıyla işiten ve görendir.

62) Böyledir. Çünkü Allah, hakkın ta kendisidir. O'nun dışındaki taptıkları ise bâtılın ta kendisidir. Gerçek şu ki Allah, evet O, uludur, büyüktür.

63) Görmedin mi, Allah, gökten yağmur indirdi de bu sayede yeryüzü yeşeriyor. Gerçekten Allah çok lütufkârdır (her şeyden) haberdardır.

64) Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Hakikaten Allah, yalnız O zengindir, övgüye değerdir.

أَلَمْ تَرَى أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي
الْأَرْضِ - وَالْفُلْكَ - تَجْرِي فِي الْبَحْرِ
يَأْمُرُهُ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى
الْأَرْضِ - إِلَّا بِإِذْنِهِ - إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ -
لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ (65) وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ
ثُمَّ يُمِيتُكُمْ - ثُمَّ يُحْيِيكُمْ - إِنَّ الْإِنْسَانَ
لَكَفُورٌ (66) لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا
هُمُ - تَأْسِكُوهُ فَلَا يُتَارَعُ عَنْكَ - فِي الْأَمْرِ
وَادْعُ - إِلَى رَبِّكَ - إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى
مُسْتَقِيمٍ (67) وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلْ اللَّهُ
أَعْلَمُ - بِمَا تَعْمَلُونَ - (68) اللَّهُ - يَحْكُمُ -
بَيْنَكُمْ - يَوْمَ الْقِيَامَةِ - فِيمَا كُنْتُمْ - فِيهِ -
تَخْتَلِفُونَ (69) أَلَمْ يَعْلَمِ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي
كِتَابِ - إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ (70)
وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ - مَا لَمْ يُنَزَّلْ
بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا
لِلظَّالِمِينَ - مِنْ تَصِيرٍ (71) وَإِذَا تُنْزِلَ
عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ
بِالَّذِينَ - يَنْتَلُونَ - عَلَيْهِمْ - آيَاتِنَا قُلْ -
أَفَأَنْتُمْ بِشَرِّ مِنْ ذَلِكَمُ النَّارِ وَعَذَابِهَا
اللَّهُ - الَّذِينَ - كَفَرُوا وَيَسْنَ - الْمَصِيرُ

(72)

65) Görmedin mi, Allah, yerdeki eşyayı ve emri uyarınca denizde yüzen gemileri sizin hizmetinize verdi. Göğü de, kendi izni olmadıkça yer üzerine düşmekten korur. Çünkü Allah, insanlara çok şefkatli ve çok merhametlidir.

66) O, (önce) size hayat veren, sonra sizi öldürecek, sonra yine diriltecek olandır. Gerçekten insan, çok nankördür.

67) Biz, her ümmete, uygulamakta oldukları bir ibadet tarzı gösterdik. Öyle ise onlar (ehl-i kitap) bu işte seninle çekişmesinler. Sen, Rabbine davet et. Zira sen, hakikaten dosdoğru bir yoldasın.

68) Eğer seninle münakaşa ve mücadeleye girişirlerse: "Allah yaptığınızı çok iyi bilmektedir" de.

69) Allah kıyamet gününde, ihtilâf etmekte olduğunuz konulara dair aranızda hüküm verecektir.

70) Bilmez misin ki, Allah, yerde ve gökte ne varsa bilir? Bu, bir kitapta (levh-i mahfuzda) mevcuttur. Bu (eşya ve olayların bilgisine sahip olmak), Allah için çok kolaydır.

71) Onlar, Allah'ı bırakıp, Allah'ın kendisine hiçbir delil indirmedığı, kendilerinin dahi hakkında bilgi sahibi olmadıkları şeylere tapıyorlar. Zalimlerin hiç yardımcısı yoktur.

72) Âyetlerimiz açık açık kendilerine okunduğunda, kâfirlerin suratlarında hoşnutsuzluk sezersin. Onlar, kendilerine âyetlerimizi okuyanların neredeyse üzerlerine saldırırlar. De ki: Size bundan (bu öfke ve huzursuzluğunuzdan) daha kötüsünü bildireyim mi? Cehennem! Allah, onu kâfirlere (ceza olarak) bildirdi. O, ne kötü sondur!

يَا أَيُّهَا النَّاسُ- ضَرْبَ- مَثَلٍ- فَاسْتَمِعُوا
 لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ
 يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ- وَإِنْ-
 يَسْلُبْهُمْ الذُّبَابُ- شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ
 مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ (73)
 مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ- إِنَّ اللَّهَ-
 لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ (74) اللَّهُ يَصْطَلِي مِنَ
 الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنْ النَّاسِ- إِنَّ اللَّهَ-
 سَمِيعٌ بَصِيرٌ (75) يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
 وَمَا خَلْفَهُمْ- وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
 (76) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ- آمَنُوا ارْكَعُوا
 وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ- وَافْعَلُوا
 الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ- تُفْلِحُونَ- (77) وَجَاهِدُوا
 فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا
 جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ
 أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ
 مِنْ- قَبْلُ- وَفِي هَذَا لِيَكُونَ- الرَّسُولُ
 شَهِيدًا عَلَيْكُمْ- وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ- عَلَى
 النَّاسِ- فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ-
 وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ- هُوَ مَوْلَاكُمْ- فَنِعْمَ-
 الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ (78)

73) Ey insanlar! (Size) bir misal verildi; şimdi onu dinleyin: Allah'ı bırakıp da yalvardıklarınız (taptıklarınız) bunun için bir araya gelseler bile bir sineği dahi yaratamazlar. Sinek onlardan bir şey kapsa, bunu ondan geri de alamazlar. İsteyen de âciz, kendinden istenen de!

74) Onlar, (Bu âciz putları Allah'a ortak koşmak suretiyle) Allah'ın kadrini hakkıyla bilemediler. Hiç şüphesiz Allah, çok kuvvetlidir, çok üstündür.

75) Allah meleklerden de elçiler seçer, insanlardan da. Şüphesiz Allah işitendir, görendir.

76) Onların önlerindeki de, arkalarındaki de (yaptıklarını da, yapacaklarını da) bilir. Bütün işler Allah'a döndürülür.

77) Ey iman edenler! Rükû edin; secdeye kapanın; Rabbinize ibadet edin; hayır işleyin ki kurtuluşa eresiniz.

78) Allah adına gerektiği gibi cihad edin. O, sizleri seç-miş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir. Atanız İbrahim'in milletine. Bundan daha önce de, bunda da sizi müslümanlar olarak adlandırdı. Ta ki ra-sul size şahid olsun, siz de insanlara karşı şahidlik ede-siniz. Artık namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin ve Al-lah'a sarılın. Mevlanız O'dur. İşte, ne güzel mevla ve ne güzel yardımcısı.

78) Allah'ın dinini yüceltmek için, elinizden gelen bütün güç ve kuvvetinizi harcayarak, mallarınız, canlarınız ve dillerinizle Allah yolunda hakkıyla cihad edin. Allah, yüce dini İslam'a yardım etmeniz için diğer milletler içerisinde sizleri seçmiş, en mükemmel dini ve en şerefli rasulü size göndermiştir. Bu din hususunda üzerinize hiç bir güçlük ve zorluk yüklememiş, sizi gücünüzün yetmediği şeylerle yükümlü kılmamıştır. Zaruret hallerinde size ruhsatı seçme izni vermiştir. Namazları kısaltmak, teyemmüm, ölmüş hayvan eti yemek, hastalık ve yolculuk durumlarında oruç tutmamak bunun örnekleridir. Bilakis bu din, yüce hanif dinidir. İşte kendisinde güçlük ve zorluk bulunmayan bu dininiz, atanız İbrahim'in dinidir. Ondan ayrılmayın. Çünkü o, dosdoğru bir dindir. Allah daha önceki kitaplarda da, Kur'an'da da size müslümanlar adını verdi. Sizin için din olarak İslam'ı seçti. Madem ki Yüce Allah bu şerefi sadece size verdi, öyleyse O'na ibadet edin ve emirlerini reddetmeyin. Ta ki risaletini tebliğ ettiğine dair rasul size şahid olsun, siz de rasullerin kavimlerine tebliğ ettiklerine dair insanlara karşı şahidlik edesiniz. Madem ki Allah, bu yüce merteye için sizi seçti, o halde verdiği nimetlerden dolayı şükür olarak namazı rükun ve şartlarını yerine getirerek, huşu içerisinde devamlı olarak kılın, zekâtı verin ve Allah'ın sağlam ipine, Kur'an ve sahih sünnete sarılın, selefi salihinin yolundan ayrılmayın, yalnızca Allah'a güvenin ve bütün işlerinizde O'ndan yardım isteyin. Mevlanız, yardımcınız, destekciniz, işlerinizi omuzlayan O'dur. İşte Allah, ne güzel mevla ve ne güzel yardımcısıdır.